

Uvodna riječ

Kao jedna kratka prica, veoma ostra i krajne duhovito ispricana, Intimna groteska je upravo delo uskladjeno sa svojim naslovom. Mnogo toga je vec nagovesteno u naslovu. Jedan mlad pisac sa prostora Sandzaka, Zehnija Bulic, uspio je da bukvalno u jednom dahu opecatiti, kroz sijaset desavanja, dogadjaja i uz isticanje svoje lichenosti, misljenja, kroz svoje i ponasanje drugih likova, spram ubedjenja, vremena i podneblja u kojem se sve desava, stvarajuci svoje prozno delo sa elementima drame.

Analiticki prikaz i retrospektiva djela se kulturoloske strane

Vec na samom pocetku imamo predstavu o nekim piscevima osobinama, o onome sta voli ali i o vremenu (padala je kisa napolju, dok je on pisao), uz tako snaznu moc ubedjivanja recima, kako bi onaj koji cita nastavio to da radi. Dosta ironično prica o samom naslovu, o tome kako mu ne pridaje neki znacaj, stupajući se sa citaocem, prihvatajuci ga i dozivljavajući ga kao prijatelja, naravno dajuci sebi prednost zbog cinjenice da on stvara, da je on i pisac; hvaleći svoje delo i time zaintrigirati mastu citaoca. Ubrzo, eto i opisa lokalna, u kojem se „ovo drustvo“ (on i ostali likovi u delu) okuplja: „Kafic je crvena spilja puna dima, lici na moderno svetiliste... mi ovde odlazemo tupilo tvakidasnjice, jednostavno se odlazemo kao radna odijela, svako ima svoju kuku...“ Nazivao ga je Skloniste. U njemu je sam ali i razgovara sa citaocem koji mu, u pocetku ne odgovara, slab je slusalac, dok mu prica o Brineti u koju je zaljubljen a koja nije sama. I prica mu, na osnovu secanja, o svom strahu kada nema struje, koji nga i danas progoni, poput kosmara.

Kao sto slikar naslika objekat u kojem se vide ljudi koji sjede, piju, razgovaraju...tako i Z. Bulic daje veoma slikovit opis Sklonista, njegovih cestih musterija, do zadnjeg detalja, bas kao i da je sam citoac tu i nsve to vidi. Ustvari, on ga i ne pita jel hoće ili može provoditi vrijeme s njim, jednostavno ga „vodi“ sa sobom, tj. stvara sliku vodjenja citoaca sa sobom; ide s njim preko ulice, usmerava ga na sta da obrati paznju, neobicno i dosta preuvelicano mu predstavlja, u onom losem smislu, zene, mesto, lokale, ljudi...zatim vodi dijalog sa njim, poveravajući mu se i objasnjavajući kako zene ovde ne placaju pice, kako se seca svog uspavljanja...prelazi sa teme na temu munjevitno i kada misli da je citoac postao umoran, prestaje, pravi pauzu i nalazi nacin da zadrzi tog koji cita. Tada je i vrijeme za kafu pa i rucak koji bi ali ipak nerado platio a onda pravac carsije, da se gledaju devojke, dan je kada se izlazi. Pokusavajući da uz drugara (citoaca) dâ predstavu danasnje i mesta u kojem je, biva i onaj koji posto-poto i kako-tako saznaće i predstavlja sve pa i cuvenog i uglednog coveka sto poslije „haranja“ dolazi kuci sam, ostavljen od zene i naposten od dece pa „pada“ na zenu za jednu noc. U znak sazaljenja, od njega dodija i pjesmu:

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com